

A9-0353/2023

10.11.2023

JELENTÉS

az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 1100/2007/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (2023/2030(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Bert-Jan Ruissen

TARTALOM

	Oldal
INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK.....	3
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	4
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	13
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	14

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK

Háttér-információk

2007-ben elfogadták az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 1100/2007/EK tanácsi rendeletet. A rendelet az angolnaállományt átfogó, holisztikus megközelítéssel kezeli, ami az angolna különböző életszakaszaira és vándorlási útvonalaira is kiterjed. Hatálya kiterjed az uniós vizekre, a part menti lagúnákra, valamint a tengerekbe ömlő, a tagállamok területén lévő folyókra, azok torkolataira, továbbá az e folyókkal érintkező szárazföldi vizekre. Az angolnarendelet 2009-től kezdődően kötelezi a tagállamokat, hogy határozzák meg az európai angolna természetes élőhelyeit (angolnás vízgyűjtők), valamint hogy ezen élőhelyekre vonatkozóan készítsenek angolnagazdálkodási terveket. Ez lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy figyelembe vegyék a sajátos helyi és nemzeti körülményeket. Az angolnagazdálkodási terveknek az emberi beavatkozás okozta elhullás csökkentésére kell irányulniuk annak érdekében, hogy az ezüstangolna biomasszájának legalább akkora része nagy valószínűséggel visszajusson a tengerbe, amely a legpontosabb becslések alapján az emberi beavatkozások nélkül a tengerbe visszajutó állomány 40 %-ának felel meg. Az angolnagazdálkodási terv e cél hosszú távú elérése érdekében készül. A tagállamok által hozott intézkedések között szerepelhet a kereskedelmi halászati tevékenységek csökkentése, a szabadidős halászat korlátozása, állománypótlási célú intézkedések, a folyók átjárhatóvá tételére és a folyók élőhelyeinek javítására irányuló strukturális intézkedések, az ezüstangolnák szárazföldi vizekből olyan vizekbe történő átszállítása, amelyekből szabadon visszajuthatnak a Sargasso-tengerbe, a ragadozók elleni küzdelem, a vízerőmű-turbinák ideiglenes leállítása, valamint az akvakultúrával kapcsolatos intézkedések. A tagállamoknak kezdetben háromévenként kell jelentést tenniük a Bizottságnak; az első jelentést 2012. június 30-ig kellett benyújtani. A jelentéstétel gyakorisága az első három háromévenkénti jelentés benyújtása után hatévente egy alkalomra csökken. A jelentésekben ismertetni kell a gazdálkodási tervek nyomon követését, hatékonyságát és eredményeit.

Az előadó álláspontja

Az előadó úgy véli, hogy az angolnarendelet egy megfelelő, holisztikus eszköz, a végrehajtásán azonban még lehet javítani. Különösen a vándorlás előtt álló akadályok problémáját nem kezelték megfelelően, miközben a halászati tevékenységet jelentősen korlátozták. Ezt az Európai Bizottság értékelései is megállapították. Az utóbbi időben a politikai döntéshozók az angolnafogások további csökkentésére összpontosítottak. Ezt igazolja a halászati lehetőségekről szóló, 2022. decemberi tanácsi határozat is, amely hat hónapos tilalmi időszakokkal korlátozza az angolna tengeri és part menti halászatát. Az előadó véleménye szerint az angolnaállomány helyreállításának nem ez a helyes útja. Az angolnarendeletet el kell ismerni az angolnagazdálkodás alapvető szakpolitikájaként és legmegfelelőbb eszközeként. Az előadó az angolnarendelet jobb végrehajtására irányuló számos ajánlást tesz, mint amilyen például az irányítási modell javítása annak érdekében, hogy lehetővé váljon a visszajelzés és az angolnagazdálkodási tervek frissítése, a halászok alapvető szerepének elismerése, az állománypótlási politika folytatása, a vándorlás előtt álló akadályok kezelése, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem fokozása, a tudományos kutatás előmozdítása és az adatgyűjtés harmonizálása.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 1100/2007/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (2023/2030(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló, 2007. szeptember 18-i 1100/2007/EK tanácsi rendeletre (angolnarendelet)¹,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 3., 4., 11., 38., 39. és 43. cikkére,
- tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre³,
- tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁴,
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)⁵,
- tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény II. függelékére,
- tekintettel a vándorló, vadon élő állatfajok védelméről szóló egyezményre,
- tekintettel az angolnarendelet 2014. évi (COM(2014)0640) és 2020. évi (SWD(2020)0035) bizottsági értékelésére,
- tekintettel a Bizottság által a Poseidontól megrendelt 2019. évi értékelő jelentésre,
- tekintettel a Balti-tengeri Tanácsadó Testületnek az angolnára vonatkozó gazdálkodási intézkedésekről szóló, 2022. május 4-i ajánlásaira,
- tekintettel a bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati

¹ HL L 248., 2007.9.22., 17. o.

² HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

³ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

⁴ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁵ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

- lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint egyes mélytengeri halállományok tekintetében az ilyen halászati lehetőségeknek a 2023. és 2024. évre történő meghatározásáról szóló, 2023. január 30-i (EU) 2023/194 tanácsi rendeletre⁶, valamint az egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2022/110 rendeletnek a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren a 2022. évre alkalmazandó halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. január 30-i (EU) 2023/195 tanácsi rendeletre⁷,
- tekintettel Dánia, Franciaország, Olaszország, Görögország, Hollandia, Lengyelország, Spanyolország és Svédország angolnákról szóló nyilatkozatára az (EU) 2023/194 tanácsi rendelet tekintetében,
 - tekintettel az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2006. május 16-i állásponjtjára⁸,
 - tekintettel a Nemzetközi Tengerkutató Tanácsnak (ICES) az uniós tagállamok 2021-ben benyújtandó eredményjelentéseinek technikai értékelésével foglalkozó munkaértekezlet (WKEMP3) tekintetében 2022. május 30-án kiadott jelentésére,
 - tekintettel az ICES-nek az európai angolnára (*Anguilla anguilla*) vonatkozóan, természetes elterjedési területének egésze tekintetében 2022. november 3-án kiadott szakvéleményére,
 - tekintettel az „Uniós cselekvési terv: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében” című, 2023. február 21-i bizottsági közleményre (COM(2023) 102),
 - tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére, valamint eljárási szabályzata 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i ülésén hozott, a nem jogalkotási jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló határozatára,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0353/2023),
- A. mivel az angolnarendelet kötelezi a tagállamokat, hogy nemzeti angolnagazdálkodási terveket dolgozzanak ki, egységes célokkal és egy nemzetközileg koordinált, hároméves ellenőrzési és értékelési folyamattal;
- B. mivel a 19 tagállam közel 90 angolnagazdálkodási egységre vonatkozóan fogadott el angolnagazdálkodási terveket, amelyek mintegy 1880 intézkedést foglalnak magukban; mivel hat tagállam (Ciprus, Málta, Ausztria, Románia, Szlovákia és Magyarország) mentesül az angolnagazdálkodási terv elkészítése alól; míg Szlovénia és Bulgária (a Fekete-tengeren kívüli folyórendszereik esetében) nem készítette el angolnagazdálkodási terveit; mivel Horvátország angolnagazdálkodási tervének

⁶ HL L 28., 2023.1.31., 1. o.

⁷ HL L 28., 2023.1.31., 220. o.

⁸ HL C 298. E, 2006.12.7., 113. o.

készítése jelenleg folyamatban van;

- C. mivel mindeddig csak egyetlen tagállam módosította angolnagazdálkodási tervét; mivel azonban a tagállamok tesznek lépéseket, és a nemzeti közigazgatási hagyományaik alapján különböző módokon hajtják végre angolnagazdálkodási terveiket; mivel további fellépésre van szükség az intézkedések végrehajtása és szükség esetén az angolnagazdálkodási tervek kiigazítása terén;
- D. mivel jelenleg csak egy, az EU által elismert, határokon átnyúló terv létezik, amely a Miño-folyó vízgyűjtőjére vonatkozik (Spanyolország és Portugália); mivel az ICES szerint (2022) még mindig vannak olyan víztestek, amelyek számára előnyös lenne a gazdálkodási intézkedések végrehajtásának jobb koordinációja – bár elismerik, hogy a tagállamok és az EU-n kívüli országok között más mechanizmusok révén létezik együttműködés;
- E. mivel az angolnarendelet jellemzője a központi koordináció melletti elosztott ellenőrzés; mivel az angolnaállomány kezelése túlságosan összetett egy mindenki által egységesen alkalmazható megközelítéshez; mivel az angolnarendelet rugalmasságot biztosít a tagállamok számára, hogy nemzeti angolnagazdálkodási terveiket a helyi körülményekhez és a nemzeti prioritásokhoz igazítsák az állomány helyreállításának lehetővé tétele érdekében;
- F. mivel nincsen az információcserére, az érdekelt felek közötti egyeztetésre és a visszajelzések nyomán követésére szolgáló uniós szintű angolnaspecifikus platform;
- G. mivel a tagállamok jelentése gyakran hiányos és nem szabványosított formában készült; mivel a 2019. évi Poseidon-jelentés szerint 2012-ben a 19 tagállamból 18, 2015-ben a 19 tagállamból 14, 2018-ban pedig a 19 tagállamból 15 készített jelentést; mivel a ICES (2022) szerint 2021-ben a 19 tagállamból csupán 13 készített jelentést;
- H. mivel a Bizottság 2014-ben értékelte az angolnarendelet és a nemzeti angolnagazdálkodási tervek általános végrehajtását, és arra a következtetésre jutott, hogy az angolnagazdálkodási tervek végrehajtása halászati korlátozásokat eredményezett, ugyanakkor nagyobb figyelmet kellene fordítani a halásztól eltérő emberi tevékenységek okozta elhullási tényezőkkel kapcsolatos gazdálkodási intézkedésekre, amelyek többségét a tagállamok csak részben hajtották végre;
- I. mivel a Bizottság értékelte, hogy az angolnarendelet 2020-ban megfelelt-e a célnak, és arra a következtetésre jutott, hogy a rendelet releváns és a célnak megfelelő, ugyanakkor hozzátette, hogy továbbra is törekedni kell a rendelet végrehajtására, nagyobb hangsúlyt fektetve a nem halászati vonatkozású intézkedésekre;
- J. mivel az angolna jelenleg még mindig a „súlyosan veszélyeztetett” kategóriába tartozik a Természetvédelmi Világszövetség vörös listáján; mivel az üvegangolna és a sárga angolna állománymegújulása az elmúlt évtizedben stabilizálódott és javuló tendenciát mutat; mivel széles körben elismert tény, hogy az európai angolna helyreállítása a faj hosszú élettartama miatt több évtizedes folyamat lesz;

Az angolnarendelet mint a legmegfelelőbb, holisztikus eszköz

1. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismét teljes mértékben használják ki az

angolnarendeletet mint az angolnaállomány kezelésének és helyreállításának központi politikáját, holisztikus és koherens megközelítést biztosítva, amely magában foglalja a halászaton kívüli egyéb releváns területeken hozott intézkedések teljes körű végrehajtását is; emlékeztet arra, hogy az angolnarendeletet a 2020. évi bizottsági értékelés megfelelőnek találta; úgy véli azonban, hogy az angolnarendelet jobb végrehajtására és további, megerősített tagállami intézkedésekre van szükség a rendelet átfogó végrehajtásának biztosítása érdekében;

2. megerősíti az angolnarendelet azon célkitűzését, hogy az angolnaállományt helyre kell állítani az érintetlen állapot 40 %-os szintjére, valamint az elhullás csökkentésére irányuló fő célkitűzést, hogy a faj helyreállítása megvalósulhasson; véleménye szerint a biomasszára irányuló hosszú távú célkitűzés eléréséhez elengedhetetlen, hogy a rövid távon elérhető elhullási célértékre összpontosítsunk; rávilágít arra a tényre, hogy az „érintetlen állapot” nehezen meghatározható; rámutat arra, hogy a 40 %-os célérték a kezelendő élőhelymegszűnések miatt valószínűleg nem elérhető, de ez a standard az elhullás csökkentésére vonatkozó célkitűzés levezetéséhez;
3. rámutat, hogy az állomány csökkenése az angolnarendelet elfogadása óta megállt, ami azt jelzi, hogy az angolnarendelet pozitív előzetes eredményeket mutat, de az állomány történelmi távlatból tekintve még mindig alacsony szinten van; megjegyzi, hogy ez azt jelzi, hogy a helyreállítás hosszú távú, több évtizedes folyamat lesz, ami azt jelenti, hogy folyamatos nyomon követésre és fellépésre lesz szükség;
4. hangsúlyozza, hogy az angolnaállomány kezelése túlságosan összetett ahhoz, hogy egyoldalú, tengerorientált megközelítést alkalmazzanak; kiemeli, hogy ennek a kezelési megközelítésnek kizárólag az éves halászati lehetőségek ellenőrzésére való alapozása nem veszi megfelelően figyelembe az olyan fontos tényezőket, mint a vándorlás előtt álló akadályok, az élőhelyek minősége, valamint az illegális fogások és kereskedelem; hangsúlyozza, hogy az angolnarendelet holisztikus és átfogó, az angolna tengeri és édesvízi életszakaszait egyaránt magában foglalja, és mind a halászati, mind a halászattal nem összefüggő hatásokkal foglalkozik; rámutat továbbá, hogy a halászattal nem összefüggő hatások jelentősebbek lehetnek, mint a halászati hatások, és azokat az ökoszisztéma-alapú megközelítés alapján teljes mértékben figyelembe kell venni; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy eddig túl kevés figyelem összpontosult a halászattól eltérő emberi tevékenységek okozta elhullásokra;
5. úgy véli, hogy az angolnarendelet hatályán kívül hozott intézkedések alááshatják az elfogadott politika koherenciáját; mély aggodalmát fejezi ki ezért a bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint egyes mélytengeri halállományok tekintetében az ilyen halászati lehetőségeknek a 2023. és 2024. évre történő meghatározásáról szóló, 2023. január 30-i (EU) 2023/194 tanácsi rendelet nem holisztikus megközelítése miatt, amely hat hónapos tilalmi időszakkal korlátozza az angolnahalászatot anélkül, hogy más szakpolitikai területeken egy teljes intézkedéscsomagot, valamint megfelelő kompenzációt mérlegelne;

Irányítás és visszajelzés

6. megjegyzi, hogy az angolnarendelet nem tartalmaz olyan visszajelzési mechanizmust,

amely biztosítaná a tagállamok nyomon követési intézkedéseit, valamint szakpolitikáik rendszeres frissítését; hangsúlyozza, hogy az ICES angolnarendelet nemzeti szintű végrehajtását értékelő 2012. évi, 2018. évi és 2021. évi szakvéleményét nem ültették át megfelelően a gyakorlatba;

7. ezért felszólít egy angolnaspecifikus szakértői csoport létrehozására, amely biztosítja az összes érdekelt fél teljes körű és kiegyensúlyozott képviselését, a tagállamok és a halászati ágazat, a szabadidős halászat, a vízgazdálkodást irányító szervek, a vízenergia-társaságok, a civil társadalmi szervezetek és más érintett felek képviselőivel; javasolja, hogy e testület fő feladata az legyen, hogy tanácsadást biztosítson az Európai Bizottság számára az angolnarendelet végrehajtásával kapcsolatban, adjon visszajelzést a tagállamoknak angolnagazdálkodási terveikről, folytasson információcserét a különböző felekkel és értékelje a nemzeti és európai szintű végrehajtás előrehaladását;
8. e tekintetben tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy a tengeri ökoszisztémákról szóló cselekvési tervében bejelentetteknek megfelelően új közös szakmunkacsoportot hoz létre, amelynek célja a nemzeti minisztériumok halászati és infrastrukturális szakértőinek összehívása; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fenti javaslatokat vegyék figyelembe a szakértői csoport létrehozásakor annak érdekében, hogy az angolnagazdálkodás és -védelem különböző politikáira kiterjedő átfogó megközelítést biztosítsanak;
9. hangsúlyozza, hogy az angolnarendelet elfogadása óta csak egyetlen tagállam módosította angolnagazdálkodási tervét; sürgeti a tagállamokat, hogy a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek és tanácsok alapján rendszeresen aktualizálják angolnagazdálkodási terveiket; felszólítja a tagállamokat, hogy aktualizált angolnagazdálkodási terveikben határozzanak meg konkrét célokat és köztes határidőket; hangsúlyozza, hogy az angolnaállomány helyreállítása hosszú távú folyamat, amely folyamatos erőfeszítéseket igényel, és hogy egy egyszeri gazdálkodási terv nem lesz elegendő;
10. hangsúlyozza, hogy az angolnarendelet végrehajtása késik, és hogy az adatok bejelentése hiányos; sajnálja, hogy az angolnarendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerinti jelentéstételi kötelezettséget betartó tagállamok száma az évek során csökkent; emlékezteti a tagállamokat az e tekintetben fennálló kötelezettségeik teljesítésének fontosságára; kiemeli azt a tényt, hogy a lehető legtöbb információt és adatot kell összegyűjteni annak érdekében, hogy a tudományos szakvélemények a lehető leginkább naprakészek legyenek a legmegfelelőbb gazdálkodási intézkedésekre vonatkozó döntések támogatása, valamint azok végrehajtása és értékelése érdekében; kiemeli, hogy az adatok hiánya nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy cselekedjenek;

Angolnahalászati intézkedések

11. kiemeli az angolnahalászat társadalomban – különösen a helyi közösségekben – betöltött fontos szerepét, mivel az angolnahalászat egyszerre társadalmi-gazdasági tevékenység és kulturális, évszázados hagyomány; megjegyzi, hogy az angolnahalászat az elmúlt évtizedben jelentősen csökkent; felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon a jelenlegi halászati korlátozásokat, és szükség esetén javasoljanak intézkedéseket az angolnahalászatok fenntarthatóságának javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi és szabadidős halászok fontos szerepet

játszanak az adatgyűjtésben, valamint abban, hogy a tengerek és a folyók őrzői, „szemei és fülei” legyenek, ami a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan (IUU) halászat elleni küzdelemben is előnyt jelent; rámutat, hogy az angolnahalászatok kisméretű, kisüzemi tevékenységet folytatnak, és gyakran vidéki és távoli területeken találhatók, ahol a kereskedelmi és szabadidős halászok fontos gazdasági, környezeti és társadalmi szerepet képviselnek;

12. reményét fejezi ki, hogy amennyiben a halászat további korlátozására lehet szükség, az a nemzeti angolnagazdálkodási tervek keretében fog történni, nem pedig eseti tanácsi határozatok formájában, és előzetes társadalmi-gazdasági hatásvizsgálatokon alapul majd, valamint kísérni fogja a halászoknak nyújtott megfelelő kompenzáció és támogatás, az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap (ETHAA) vonatkozó rendelkezéseivel összhangban; ezért sürgeti a tagállamokat, hogy az eseti tanácsi határozatok elkerülése érdekében aktívabban használják és frissítsék angolnagazdálkodási terveiket;
13. megerősíti, hogy az állománypótlás egyike az angolnarendelet 2. cikkének (8) bekezdésében felsorolt helyreállítási intézkedéseknek; úgy véli, hogy az állománypótlás rövid és középtávon szükséges intézkedés mindaddig, amíg a vándorlás előtt álló akadályok problémáját megfelelően meg nem oldják; felszólítja a tagállamokat e tekintetben, hogy folytassák az állománypótlás gyakorlatát, többek között az ETHAA támogatásával; rávilágít arra a tényre, hogy bár nem lehet megállapítani, hogy az állománypótlás mennyire járul hozzá nemzetközi szinten az állományok helyreállításához, helyi és regionális szinten pozitív hatásai lehetnek, főként a hal-biodiverzitás tekintetében; emlékeztet arra, hogy az állománypótlás az állomány helyreállítását fenyegető kockázatok elterjedésének és korlátozásának egyik módja, tekintettel az egyre nagyobb szárazságra, amely Európa-szerte problémákat okoz a folyókban; rámutat továbbá, hogy az állománypótlásra szánt fogások aránya viszonylag alacsony (az összes üvegangolna 2–3 %-a); hangsúlyozza, hogy a jogszerű üvegangolna-fogások kulcsfontosságúak az európai akvakultúra-ágazat számára, és elismeri az akvakultúra fontos szerepét az állománypótlásban;
14. felhívja a tagállamokat, hogy – figyelembe véve a halászat felelősségteljes szinten tartásának szükségességét – a lehető legnagyobb mértékben és a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekkel összhangban határozzák meg a legmegfelelőbb halászati időszakokat, amelyek országonként és régióként eltérőek lehetnek, figyelembe véve a szomszédos tagállamok halászati időszakait is;

Nem halászati jellegű/vándorláshoz kapcsolódó intézkedések

15. hangsúlyozza, hogy az angolnák elhullását befolyásoló nem halászati tényezők tekintetében több munkára van szükség; rávilágít arra a tényre, hogy az infrastrukturális akadályok jelentik az angolna elhullásának egyik legkárosabb tényezőjét; megállapítja, hogy a tagállamok nem kezelték kellőképpen ezt a problémát, amint azt a Bizottság 2014. évi és 2020. évi értékelései is bizonyítják;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy sürgősen távolítsák el az elavult gátakat és egyéb akadályokat, vagy hozzanak létre olyan megoldásokat, amelyek lehetővé teszik a fajok vándorlását, a vándorlási útvonalak biztosítása érdekében, amint azzal már a biodiverzitási stratégia és az európai zöld megállapodás vonatkozó részei is

foglalkoznak;

17. hangsúlyozza, hogy a piacon vannak halbarát alternatívák, amelyek átjárhatóvá teszik a vízszivattyúkat és vízerőműveket a halak számára; felszólítja a tagállamokat, hogy új létesítmények esetében és a régi létesítmények cseréjekor a halak biztonságát és jólétét tegyék kötelező követelménnyé; kéri, hogy fontolják meg e követelmény uniós szinten történő kötelezővé tételét; rámutat, hogy annak meghatározásához és tanúsításához, hogy a szivattyúk mikor tekinthetők halbarátnak, közös módszertanra lehet szükség, és hogy egy ilyen módszertan megkönnyítheti ezen infrastruktúra kiépítését; kiemeli, hogy számos tagállam nemzeti szabványai példaként szolgálhatnak;
18. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassák a csapdázási, áthelyezési és támogatott vándorlási projekteket, amelyek átmeneti megoldást jelentenek az ezüstangolna visszajutására arra az esetre, ha a strukturális megoldások rövid távon nem lehetségesek;
19. kiemeli, hogy a vándorláshoz kapcsolódó intézkedéseket összehangolt és transznacionális módon kell végrehajtani, tekintettel az ugyanazon a vándorlási útvonalon lévő egyéb folyásirányú vagy azzal ellentétes akadályokra, figyelembe véve a vándorlási csúcsidőszakok idejét is;
20. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy alaposan vizsgálják meg és tegyenek intézkedéseket az egyéb emberi tevékenységek okozta elhullási tényezők, például a szennyezés, az élőködők és a ragadozók ellen is; sürgeti a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a környezetvédelmi jogszabályok hiányosságaival és késedelmeivel, és dolgozzanak ki megfelelő gazdálkodási terveket az angolnaállományt érintő más fajokra, például egyes területeken a kárókatonákra vonatkozóan; hangsúlyozza az üvegangolnákra vonatkozó magas színvonalú karanténszabályok fontosságát az élőködők elterjedésének megakadályozása érdekében az állománypótlás során;
21. elismeri a rekreációs célú halászati tevékenységekben, többek között a védelmi projekteken részt vevő civil társadalmi szervezetek és magánszemélyek fontosságát; megjegyzi, hogy ezek a tevékenységek fontos szerepet játszanak a helyi és vidéki közösségek társadalmi kohéziójában;

Az illegális kereskedelem és orvhalászat elleni intézkedések

22. hangsúlyozza, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat és az illegális kereskedelem továbbra is jelentős probléma; elismerését fejezi ki a bűnüldözés és a vámhatóságok jelenlegi sikereiért, és hangsúlyozza a további tiltott kereskedelmi gyakorlatok megelőzésének fontosságát; hangsúlyozza, hogy az angolnarendeletet jobban kell ellenőrizni és nyomon követni;
23. felszólít a vámhatóságok, a rendőrségek, a halászati ellenőrző hivatalok, környezetvédelmi hatóságok és tudományos testületek jobb koordinációjára a tagállamokban és a tagállamok között, továbbá a nem uniós országokkal, valamint az adatcserére; felszólítja a tagállamokat, hogy továbbra is fektessenek be a bűnüldöző hatóságok szakértelmébe és kapacitásába;
24. kiemeli, hogy az üvegangolna-fogások átláthatóságának és nyomon követhetőségének javítása fontos módja a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati

gyakorlatok elleni küzdelemnek, és hogy a független ellenőrzéseken és nemzetközileg elfogadott szabványokon alapuló tanúsítási rendszerek fontos eszközök a fogások jogszerűségének biztosításához; hozzáteszi e tekintetben, hogy az olyan rendszerek, mint a Sustainable Eel Group (Fenntartható Angolna Csoport) hozzájárulása ígéretesnek tűnik; felszólítja a tagállamokat, hogy hozzák nyilvánosságra állománypótlási terveiket, hogy az üvegangolna illegális kereskedelmi forgalma jobban azonosítható és célzottan kezelhető legyen;

25. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be valóban visszatartó erejű szankciókat; felszólít a pénzbírságok tagállamok közötti harmonizációjára; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy mihamarabb hajtsák végre a Parlament által első olvasatban nemrég elfogadott halászati ellenőrzési rendeletet⁹, és biztosítsák a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményből eredő kötelezettségek teljes körű végrehajtását;

Tudományos kutatás és az adatgyűjtés összehangolása

26. emlékeztet arra, hogy sok mindent nem tudunk az angolnák életciklusáról, beleértve az ivási folyamatot és az állománycsökkenés pontos okait; ezért az állomány állapotára és a csökkenés okaira irányuló további tudományos kutatást szorgalmaz – megfelelő finanszírozással és humán erőforrással; javasolja, hogy a kutatás vizsgálja meg a szennyező anyagokat, valamint az éghajlatváltozás hatásait is, például a Sargassotengerbe tartó és onnan induló Golf-áramlat vonatkozásában is;
27. rámutat, hogy az angolnarendelet végrehajtása és az ICES halászati lehetőségekre vonatkozó éves szakvéleménye között ellentmondás van, mivel az utóbbi az üvegangolna és a sárga angolna állománymegújulási helyzetének alakulásán alapul, nem pedig az ezüstangolna visszajutásán (40 %-os célérték); felszólít ennek harmonizálására; kiemeli, hogy javítani kell az állománymegújulásra, a visszajutásra és az elhullásra vonatkozó adatokat, többek között nemzetközi szinten is;
28. ösztönzi az ICES-t, hogy az angolnagazdálkodási tervek értékelése során vizsgálja meg a közös halászati politika átfogó célkitűzéseivel való hozzájárulásukat is;
29. elismerését fejezi ki az ICES-nek a teljes állományra vonatkozó modell kidolgozásán való munkájáért, amely a tendenciák elemzésére és előrejelzésére szolgál;
30. hangsúlyozza, hogy az adatgyűjtést, a nyomon követést és a jelentéstételt harmonizálni és szabványosítani kell, hogy az adatok összehasonlíthatók legyenek; javasolja, hogy a kereskedelmi és szabadidős halászokat adott esetben vonják be az adatgyűjtésbe és -elemzésbe;

Határokon átívelő dimenzió

31. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy adott esetben dolgozzanak ki több határokon átívelő angolnagazdálkodási tervet; kiemeli, hogy fontos, hogy az Európai Bizottság támogassa

⁹ Az Európai Parlament 2023. október 17-i jogalkotási állásfoglalása az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 768/2005/EK, az 1967/2006/EK és az 1005/2008/EK tanácsi rendelet és az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet halászati ellenőrzések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelethez irányuló javaslatról (elfogadott szövegek, P9_TA(2023)0365).

és megkönnyítse a tagállamok ilyen jellegű munkáját;

32. tudomásul veszi a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) által a földközi-tengeri angolnagazdálkodás és -kutatás javítása érdekében hozott intézkedéseket; felhívja a Bizottságot, az érintett tagállamokat és más szerződő feleket, hogy dolgozzanak ki egy ambiciózus, reális és tudományosan megalapozott GFCM gazdálkodási tervet az angolnára vonatkozóan; kiemeli, hogy ennek a többéves gazdálkodási tervnek összeegyeztethetőnek kell lennie az angolnarendeleettel;
 -
 - ◦
33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	24.10.2023
A zárószavazás eredménye	+ : 17 - : 0 0 : 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Clara Aguilera, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Maria da Graça Carvalho, Rosanna Conte, Francisco Guerreiro, Anja Haga, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Marc Tarabella
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Ska Keller, Colm Markey, Gabriel Mato
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Martin Hlaváček, Camilla Laureti, Erik Poulsen

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

17	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	Rosanna Conte
NI	Marc Tarabella
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Anja Haga, Colm Markey, Gabriel Mato
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Martin Hlaváček, Pierre Karleskind, Erik Poulsen
S&D	Clara Aguilera, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Predrag Fred Matic

0	-

4	0
ID	France Jamet
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Ska Keller, Caroline Roose

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás